

Elevte Møde.

Fredagen den 19de November Kl. 1 1/2.

Sekretæren, Hummeluhr, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Justitsministeren (Nellemann): Under den nærværende Behandling af Finantsloven er der et Par ærede Medlemmer, som have henvendt nogle Bemærkninger til mig, som jeg herved skal tillade mig at svare paa. Først gjorde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtreds (Scharling) nogle Bemærkninger angaaende Lov- og Ministerialtidenden og nogle Hensillinger til mig i den Henseende. Foraauidt han henstillede til Overveelse, om det ikke kunde være rigtigt, nu da 10 Aargange af denne Tidende ere udfomne, at tilveiebringe et samlet Register over Indholdet af dem, saa skal jeg hertil bemærke, at det jo selvfølgelig kun er et Pengeespørgsmaal, og dersom Rigsdagen vil være villig til at bevilge den dertil fornødne Merudgift, som jo ikke kan blive videre betydelig, saa skal jeg selvfølgelig gjerne ioverfætte det. Dernæst blev det af det ærede Medlem paaantet, at Prisen for disse Aargange, der nu ere udfomne siden 1870 til Dato, tilsammen tagne løbe op til et ikke saa ganske ringe Beløb for dem, som skulle købe dem, og navnlig fremhævede han, at Bestyrelsen af Legater ved Universitetet, som yde Boghjælp til de Studerende, ofte have søgt, hvor trykkende Udgiften er, naar denne temmelig nødvendige Bog skulde anskaffes. Jeg skal derfor bemærke, at jeg dog ikke vil kunne anse det for tilraadeligt at foretage en almindelig Nedsettelse i Prisen paa disse Aargange. Sagen er nemlig den, at der haves ikke noget meget stort Oplag af dem, omtrent kun 200 Exemplarer, og naar de ere udfolgte, vil der opstaa det meget kjedsommelige Spørgsmaal om at trykke alt dette op igjen; derfor tror jeg, at man maa være noget varsom med saaledes at skaffe sig af med Restoplaget, som vi have; men derimod tror jeg ikke, at der, foraauidt det maatte vinde Bifald

19de November.

†

her i Rigsdagen, vil være nogen stor Betænkning ved at gaa ind paa f. Ex. at lade disse Boglegaters Bestyrelse faae de Exemplarer, de maatte rekvirere mellem Aar og Dag, for halv Pris, thi det vilde ikke være saa stort et Antal, at der var Grund til at tro, at Oplaget derved vilde blive udtømt. Dertil kommer en anden Betragtning, nemlig den, at naar man nedsatte Prisen betydelig for Alle og Enhver, var man udsat for, at en eller anden Boghandlerpekulant kjøbte hele Oplaget og derefter satte Prisen betydelig i Veiret for Publikum, hvad man ikke vil kunne forhindre, hvorimod Misbrug af den Art ikke ville kunne bestrafes fra de omtalte Autoriteters Side, som jeg før nævnte. Endelig henstillede samme ærede Rigsdagsmand, om jeg ikke vilde gjøre Skridt for ved offentlig Understøttelse at tilveiebringe en ny Lovsamling, altsaa en Samling af Lovene lige fra 1670 til Dato i Sigthed med hidtilværende Samlinger, hvorved jeg antager, at der nærmest er sigtet til det saakaldte Schous Udtog af Forordninger. Jeg skal dertil bemærke, at det vil jeg dog tage noget i Betænkning, navnlig tror jeg, at det er rigtigt at afvente, om ikke den private Entreprise vil afhjælpe dette Savn. Jeg kan ikke tro Andet, end at et saadant Værk i og for sig godt vil kunne betale sig, saa at det kunde fremmes af Boghandler-Vei, uden at der behøves nogen Hjælp fra Statens Side, og navnlig tror jeg ikke, at det gif an paalægge det juridiske Fakultet at øve Tilsyn med Udgivelsen deraf, thi et saadant Værk vilde kræve et meget betydeligt Arbejde. Skulde det gøres, saa maatte der jo dog fornuftigvis stræbes hen til, at hele denne store Samling, der jo udgjør mange Bind, kommer ud i nogenlunde kort Tid; Udgivelsen maatte jo ikke gjerne trække ud i halve Snese Aar, inden den blev endt, men man maatte i Løbet af 2—3 Aar eller saa tilveiebringe en Udgave af Samlingen, som omfattede hele den lange Periode fra 1670 til Dato af lignende Karakter som den Schouske, og det er jo indlysende, at det Arbejde, som saa maatte lægges deri, for at Skriftet kunde blive færdigt i nogenlunde kort Tid, vilde blive meget betydeligt og umfangrigt, og man vilde ikke kunne vente, at Fakultetet i Almindelighed eller dets enkelte Medlemmer skulde paatage sig det ved Siden af det, som de ellers have. Dernæst kommer jo den Omstændighed til, at der ogsaa kunde være Grund til at være lidt varsom med disse Foretagender, thi den Boghandlerforening, som Justitsministeriet driver med Lov- og